

Josep Joli i Blanch

MÚSIC

El violinista i contrabaixista Josep Joli, nascut l'any 1931, forma part de la nissaga de músics Blanch i Reynalt de Castelló d'Empúries. Joli va ser un dels fundadors de l'orquestra Costa Brava i la cobla Ciutat de Girona. També va cantar amb els Pescadors de l'Escala.

La vida entre cordes i notes

El Perfil

■ El desembre passat, plegava un dels professors de contrabaix més il·lustres que ha tingut l'Escola Municipal de Música de Castelló d'Empúries. El mestre Josep Joli s'havia incorporat al centre l'any 1992 a petició de l'aleshores director de l'escola, Pere Cortada, però ara veia complert un somni: "Oriol Casadevall, el meu primer alumne de contrabaix, és l'actual director". Joli, castelloní de 77 anys, reflexiona sobre la seva dilatada vida des de casa seva, a Vilarnadal. La seva és una biografia extensa, que passa per diversos punts de la geografia catalana. Fins als tretze anys, resideix a Castelló –després es van haver de traslladar a viure a Cabanes per la feina del pare– on rep la influència del seu oncle, Josep Blanch i Reynalt, que fou el seu primer mestre de música, a l'Escola Municipal, on va estudiar solfeig i teoria de la música.

Marc Testart
redaccio@emporda.info

"Gràcies a la música i a la meva dona, Lolita Centena, vaig començar a caminar al cap de dos anys", remarca. D'ençà de llavors, Josep Joli no va poder-se dedicar més com a músic professional.

El primer instrument que va triar Joli va ser el violí i va ser deixeble de l'Enric Sans de Figueres. Quan tenia setze anys, el seu oncle li mestre li proposa de tocar un altre instrument i després de descartar la trompeta agafa el contrabaix. El disgust inicial es va convertir en una passió. Té com a mestre Josep Cervera i Bret, de Peralada. El director de l'Antiga Pep de Figueres, Florenci Mauné, el fa debutar –la primera actuació va ser a Sant Pere Pescador– amb 17 anys i toca durant quatre anys amb aquesta cobla. Després de fer un curs intensiu de dos anys a Barcelona, amb el mestre Rodríguez, solista de l'Orquestra Simfònica de Barcelona, Joli podia assolir un lloc als prestigiosos Verds de Mataró, on hi tocava un músic de Castelló, Josep Genís i Dalmau.

Al cap de quatre anys, el 1956, Joli participava a la fundació de l'orquestra Costa Brava, dirigida per Mauné –encara queden en vida quare fundadors– i deu anys després seguia els passos del seu director i fundava Mauné i els seus Dinàmik's –també hi havia Tony Gadea, Eduard Pomés i Joan Puig; més tard s'hi incorporaria Josep Maria Surrell. La carrera de Joli passaria després per fundar, el 1975, la Cobla Ciutat de Girona, amb la qual toca sardanes com a contrabaixista durant quatre anys.

El *boom* de les havaneres va portar Joli a fundar el grup Roses canta i més tard a integrar-se als Pescadors de l'Escala. Precisament, amb aquesta formació, liderada pel mestre Simeó Català, la trajectòria de Joli va fer un gir inesperat. El juliol del 1980, tornant d'actuar de Vic, pateixen un accident de trànsit que fa estar Joli en coma durant uns dies. És el que queda més malparat de tots cinc, passa nou mesos a la Vall d'Hebron, d'on en surt amb una cadira de rodes i sense opcions de caminar més. "Gràcies a la música i a la meva dona, Lolita Centena, vaig començar a caminar al cap de dos anys", remarca. D'ençà de llavors, Joli no va poder dedicar-se més com a músic professional, però mai ha estat aturat.